Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 282/2011 AL CONSILIULUI

din 15 martie 2011

de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

(reformare)

(JO L 77, 23.3.2011, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (UE) nr. 967/2012 al Consiliului din 9 octombrie 2012	L 290	1	20.10.2012
►M2	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1042/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013	L 284	1	26.10.2013

▼B

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 282/2011 AL CONSILIULUI

din 15 martie 2011

de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

(reformare)

CAPITOLUL I

OBIECT

Articolul 1

Prezentul regulament stabilește măsuri de punere în aplicare a anumitor dispoziții din titlurile I-V și VII-XII din Directiva 2006/112/CE.

CAPITOLUL II

DOMENIU DE APLICARE

(TITLUL I DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

Articolul 2

Următoarele operațiuni nu reprezintă achiziții intracomunitare în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE:

(a) transferul unui mijloc de transport nou de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reședință, dacă scutirea prevăzută la articolul 138 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112/CE nu a putut fi aplicată în momentul livrării;

(b) înapoierea unui mijloc de transport nou de către o persoană neimpozabilă către statul membru din care acesta i-a fost livrat inițial în temeiul scutirii prevăzute la articolul 138 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 3

Fără a aduce atingere articolului 59a primul paragraf litera (b) din Directiva 2006/112/CE, nu este supusă TVA prestarea următoarelor servicii, în cazul în care prestatorul demonstrează că locul prestării, determinat în conformitate cu capitolul V secțiunea 4 subsecțiunile 3 și 4 din prezentul regulament, se află în afara Comunității:

(a) de la 1 ianuarie 2013, serviciile menționate la articolul 56 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2006/112/CE;

(b) de la 1 ianuarie 2015, serviciile enumerate la articolul 58 din Directiva 2006/112/CE;

▼B

(c) serviciile enumerate la articolul 59 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 4

Orice persoană impozabilă care are dreptul de a nu i se impozita achizițiile intracomunitare de bunuri, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2006/112/CE, continuă să beneficieze de acest drept dacă, în temeiul articolului 214 alineatul (1) litera (d) sau (e) din directiva menționată, respectivei persoane i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA pentru serviciile primite pentru care este obligată la plata TVA sau pentru serviciile prestate de aceasta pe teritoriul unui alt stat membru și pentru care TVA trebuie plătită exclusiv de către beneficiar.

Cu toate acestea, în cazul în care persoana impozabilă respectivă comunică codul său de înregistrare în scopuri de TVA unui furnizor cu ocazia unei achiziții intracomunitare de bunuri, se consideră că această persoană și-a exercitat opțiunea prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din directiva respectivă.

CAPITOLUL III

PERSOANE IMPOZABILE

(TITLUL III DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

Articolul 5

Un grup european de interes economic (GEIE), constituit în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2137/85, care livrează bunuri sau prestează servicii cu titlu oneros membrilor săi sau terților, reprezintă o persoană impozabilă în sensul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CEE.

CAPITOLUL IV

OPERAȚIUNI IMPOZABILE

(ARTICOLELE 24-29 DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

Articolul 6

(1) Serviciile de restaurant și de catering reprezintă servicii care constau în furnizarea de produse alimentare și/sau de băutură, preparate sau nepreparate, pentru consumul uman, însoțită de servicii conexe suficiente care să permită consumul imediat al acestora. Furnizarea de produse alimentare și/sau de băutură este numai unul dintre elementele unui întreg în care predomină serviciile. Serviciile de restaurant constau în prestarea unor astfel de servicii în spațiile prestatorului, iar serviciile de catering constau în prestarea unor astfel de servicii în afara localurilor prestatorului.

(2) Furnizarea de produse alimentare și/sau de băuturi, preparate sau nu, fie cu transport, fie fără, dar fără vreun alt serviciu conex nu se consideră a fi servicii de restaurant sau catering în sensul alineatului (1).

▼**M2**

Articolul 6a

(1) Serviciile de telecomunicații în sensul articolului 24 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE includ, în special, următoarele:

(a) serviciile de telefonie fixă și mobilă pentru transmiterea și comutarea de voce, date și imagini video, inclusiv serviciile de telefonie cu o componentă video (servicii de videofonie);

(b) serviciile de telefonie furnizate prin internet, inclusiv protocolul de telefonie prin internet (VoIP);

(c) mesageria vocală, apelul în așteptare, redirecționarea apelului, identificarea apelantului, conversația în trei și alte servicii de gestionare a apelurilor;

(d) serviciile de paging;

(e) serviciile de audiotext;

(f) faxul, telegraful și telexul;

(g) accesul la internet, inclusiv World Wide Web;

(h) conexiunile în rețea privată, care asigură legături de telecomunicații destinate utilizării exclusive de către client.

(2) Serviciile de telecomunicații în sensul articolului 24 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE nu includ următoarele:

(a) serviciile prestate pe cale electronică;

(b) serviciile de radiodifuziune și televiziune.

Articolul 6b

(1) Serviciile de radiodifuziune și televiziune cuprind servicii constând în furnizarea de conținut audio și audiovizual, cum ar fi programele de radio și televiziune furnizate către publicul larg prin rețele de comunicații de către un furnizor de servicii media și sub responsabilitatea editorială a acestuia, pentru audiție sau vizionare simultană pe baza unei grile de programe.

(2) Alineatul (1) se aplică în special pentru următoarele:

(a) programele radio sau de televiziune transmise sau retransmise printr-o rețea de radiodifuziune sau de televiziune;

(b) programele radio sau de televiziune distribuite prin internet sau printr-o rețea electronică similară (IP streaming), dacă sunt transmise simultan cu transmisia sau retransmisia printr-o rețea de radiodifuziune sau de televiziune.

▼M2

(3) Alineatul (1) nu se aplică pentru următoarele:

(a) serviciile de telecomunicații;

(b) serviciile prestate pe cale electronică;

(c) furnizarea de informații cu privire la anumite programe la cerere;

(d) transferul drepturilor de difuzare sau de transmisie;

(e) leasingul de echipamente tehnice sau instalații utilizate pentru recepționarea unei transmisii;

(f) programele radio sau de televiziune distribuite prin internet sau printr-o rețea electronică similară (IP streaming), cu excepția cazului în care sunt transmise simultan cu transmisia sau retransmisia printr-o rețea de radiodifuziune sau de televiziune.

▼B

Articolul 7

(1) „Serviciile prestate pe cale electronică” prevăzute în Directiva 2006/112/CE includ serviciile furnizate pe internet sau printr-o rețea electronică a căror natură determină prestarea lor automată, care implică intervenție umană minimă, și imposibil de realizat în absența tehnologiei informației.

(2) Dispozițiile de la alineatul (1) se aplică, în special, în următoarele cazuri:

(a) furnizarea de produse digitale în general, inclusiv software și modificări sau actualizări de software;

(b) serviciile care asigură sau sprijină prezența unor societăți sau persoane fizice într-o rețea electronică, precum un site web sau o pagină web;

(c) serviciile generate automat de un calculator prin intermediul internetului sau al unei rețele electronice, ca răspuns la introducerea anumitor date specifice de către destinatar;

(d) transferul cu titlu oneros al dreptului de a pune în vânzare bunuri sau servicii pe un site de internet care funcționează ca o piață online, pe care potențialii cumpărători își lansează ofertele printr-o procedură automată și pe care părțile sunt anunțate în privința realizării unei vânzări printr-un mesaj electronic generat automat de un calculator;

(e) pachetele de servicii de internet (ISP) în care componenta de telecomunicații reprezintă o parte auxiliară și subordonată (adică pachetele care nu se reduc doar la accesul la internet și includ alte elemente, precum pagini de conținut care asigură accesul la știri, informații meteorologice sau turistice; spații de joc; găzduire de site-uri web; acces la dezbateri online etc.);

▼B

(f) serviciile enumerate în anexa I.

▼M2

(3) Alineatul (1) nu se aplică în cazul:

(a) serviciilor de radiodifuziune și televiziune;

▼B

(b) serviciilor de telecomunicații;

(c) bunurilor pentru care comanda și prelucrarea sunt efectuate prin mijloace electronice;

(d) CD-ROM-urilor, dischetelor și a altor suporturi materiale similare;

(e) materialelor tipărite, precum cărți, buletine, ziare sau reviste;

(f) CD-urilor și casetelor audio;

(g) casetelor video și DVD-urilor;

(h) jocurilor pe CD-ROM;

(i) serviciilor unor profesioniști precum avocații și consultanții financiari, care consiliază clienții prin poșta electronică;

(j) serviciilor de învățământ, atunci când conținutul cursurilor este furnizat de către un profesor pe internet sau printr-o rețea electronică (și anume printr-o conexiune la distanță);

(k) serviciilor de reparații fizice offline ale echipamentelor informatice;

(l) serviciilor de stocare de date offline;

(m) serviciilor de publicitate, în special în ziare, pe afișe sau la televiziune;

(n) serviciilor de asistență telefonică;

(o) serviciilor de învățământ care implică exclusiv cursuri prin corespondență, precum cursurile prin poștă;

(p) serviciilor convenționale de vânzare prin licitații, care se bazează pe intervenția umană directă, indiferent de modul în care se fac ofertele;

▼M2

———————

(t) biletelor de intrare la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau alte evenimente similare rezervate online;

(u) serviciilor de cazare, de închiriere de automobile, de restaurant, de transport de pasageri sau alte servicii similare rezervate online.

▼B

Articolul 8

În cazul în care o persoană impozabilă doar asamblează diverse părți componente ale unei mașini care i-au fost furnizate în totalitate de către client, operațiunea respectivă reprezintă o prestare de servicii în înțelesul articolului 24 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 9

Vânzarea unei opțiuni, în cazul în care această vânzare constituie o operațiune care intră sub incidența articolului 135 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112/CE, reprezintă o prestare de servicii, în înțelesul articolului 24 alineatul (1) din directiva menționată. Respectiva prestare de servicii este distinctă de operațiunile suport de care sunt legate serviciile.

▼M2

Articolul 9a

(1) În aplicarea articolului 28 din Directiva 2006/112/CE, în cazul în care se prestează servicii prestate pe cale electronică printr-o rețea de telecomunicații, o interfață ori un portal, cum ar fi un magazin online de aplicații, se prezumă că o persoană impozabilă care participă la prestarea respectivă acționează în nume propriu, dar pe seama furnizorului serviciilor respective, cu excepția cazului în care furnizorul este indicat în mod explicit ca prestator de către respectiva persoană impozabilă și acest lucru se reflectă în dispozițiile contractuale dintre părți.

Pentru a considera că furnizorul de servicii prestate pe cale electronică este indicat în mod explicit ca prestatorul serviciilor respective de către persoana impozabilă, este necesară îndeplinirea următoarelor condiții:

(a) factura emisă sau pusă la dispoziție de către fiecare persoană impozabilă care participă la prestarea serviciilor prestate pe cale electronică trebuie să identifice serviciile respective și prestatorul acestora;

(b) nota de plată sau chitanța emisă sau pusă clientului la dispoziție trebuie să identifice serviciile prestate pe cale electronică și prestatorul acestora.

În sensul prezentului alineat, o persoană impozabilă care, în legătură cu prestarea unor servicii prestate pe cale electronică, autorizează plata sau livrarea serviciilor, ori stabilește termenii și condițiile generale ale prestării, nu poate indica în mod explicit o altă persoană ca fiind prestatorul serviciilor respective.

(2) Alineatul (1) se aplică și în cazul în care serviciile de telefonie furnizate prin internet, inclusiv protocolul de telefonie prin internet (VoIP), sunt prestate printr-o rețea de telecomunicații, o interfață sau un portal cum ar fi un magazin online de aplicații și sunt prestate în aceleași condiții cu cele prevăzute la alineatul respectiv.

(3) Prezentul articol nu se aplică unei persoane impozabile care se ocupă numai de prelucrarea plăților legate de servicii prestate pe cale electronică sau de servicii de telefonie furnizate pe internet, inclusiv

▼M2

protocolul de telefonie prin internet (VoIP) și care nu participă la prestarea serviciilor prestate pe cale electronică sau a serviciilor de telefonie respective.

▼B

CAPITOLUL V

LOCUL OPERAȚIUNILOR IMPOZABILE

SECȚIUNEA 1

Noțiuni

Articolul 10

(1) În aplicarea articolelor 44 și 45 din Directiva 2006/112/CE, locul în care o persoană impozabilă și-a stabilit sediul activității economice este locul în care se desfășoară funcțiile de administrare centrală a societății.

(2) Pentru determinarea locului menționat la alineatul (1) se iau în considerare locul în care se iau deciziile principale legate de managementul general al societății, locul în care se află sediul social al societății și locul în care se întâlnește conducerea societății.

În cazul în care aceste criterii nu permit determinarea cu certitudine a locului de stabilire a sediului unei activități economice, locul în care se iau deciziile principale legate de managementul general al societății este criteriul care prevalează.

(3) Simpla existență a unei adrese poștale nu poate fi considerată drept loc de stabilire a sediului activității economice a unei persoane impozabile.

Articolul 11

(1) În aplicarea articolului 44 din Directiva 2006/112/CE, un „sediu fix” înseamnă orice sediu, altul decât sediul activității economice menționat la articolul 10 din prezentul regulament, care se caracterizează printr-un grad suficient de permanență și o structură adecvată ca resurse umane și tehnice care îi permit să primească și să utilizeze serviciile care sunt furnizate pentru necesitățile proprii ale sediului respectiv.

(2) În aplicarea articolelor indicate în continuare, un „sediu fix” înseamnă orice sediu, altul decât sediul activității economice menționat la articolul 10 din prezentul regulament, care se caracterizează printr-un grad suficient de permanență și o structură adecvată ca resurse umane și tehnice care îi permit să furnizeze servicii a căror prestare o asigură:

(a) articolul 45 din Directiva 2006/112/CE;

(b) de la 1 ianuarie 2013, articolul 56 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE;

(c) până la 31 decembrie 2014, articolul 58 din Directiva 2006/112/CE;

▼B

(d) articolul 192a din Directiva 2006/112/CE.

(3) Faptul că dispune de un cod de înregistrare în scopuri de TVA nu este suficient pentru ca un sediu să fie considerat sediu fix.

Articolul 12

În aplicarea Directivei 2006/112/CE, „domiciliul stabil” al unei persoane fizice, impozabile sau nu, înseamnă adresa înregistrată în registrul de evidență a populației ori într-un registru similar sau adresa indicată de persoana respectivă autorităților fiscale competente, cu excepția cazului în care există dovada că această adresă nu reflectă realitatea.

Articolul 13

„Reședința obișnuită” a unei persoane fizice, impozabile sau nu, menționată în Directiva 2006/112/CE reprezintă locul în care persoana fizică respectivă locuiește în mod obișnuit, ca rezultat al unor legături personale și profesionale.

Atunci când există legături profesionale într-o altă țară decât cea în care există legături personale sau când nu există legături profesionale, locul „reședinței obișnuite” se determină pe baza legăturilor personale care indică existența unor legături strânse între persoana respectivă și locul în care locuiește.

▼M2

Articolul 13a

Locul în care este stabilită o persoană juridică neimpozabilă, menționat la articolul 56 alineatul (2) primul paragraf și la articolele 58 și 59 din Directiva 2006/112/CE, este:

(a) locul în care se exercită funcțiile administrare centrală a acesteia; sau

(b) locul oricărui alt sediu care se caracterizează printr-un grad suficient de permanență și o structură adecvată, în ceea ce privește resursele umane și tehnice, care îi permit să primească și să utilizeze serviciile care îi sunt prestate pentru necesitățile proprii.

Articolul 13b

În aplicarea Directivei 2006/112/CE, următoarele sunt considerate „bunuri imobile”:

(a) orice parte specifică a pământului, situată la suprafața acestuia sau sub aceasta, în legătură cu care se pot dobândi drepturi de proprietate sau de posesie;

(b) orice clădire sau construcție fixată pe pământ sau în pământ, deasupra sau sub nivelul mării, care nu poate fi ușor demontată sau deplasată;

▼M2

(c) orice element care a fost instalat și face parte integrantă dintr-o clădire sau construcție, fără de care clădirea sau construcția este incompletă, cum ar fi uși, ferestre, acoperișuri, scări și ascensoare;

(d) orice element, echipament sau mașină instalată permanent într-o clădire sau construcție, care nu poate fi deplasată fără distrugerea sau modificarea clădirii sau a construcției.

▼B

SECȚIUNEA 2

Locul livrării de bunuri

(Articolele 31-39 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 14

În cazul în care, în cursul unui an calendaristic, se depășește plafonul aplicat de un stat membru în conformitate cu articolul 34 din Directiva 2006/112/CE, articolul 33 din directiva menționată nu modifică locul livrărilor altor bunuri decât produsele supuse accizelor, efectuate în cursul aceluiași an calendaristic înainte de depășirea plafonului aplicat de statul membru pentru anul calendaristic curent, cu condiția îndeplinirii cumulative a următoarelor condiții:

(a) furnizorul nu a exercitat opțiunea prevăzută la articolul 34 alineatul (4) din directiva menționată;

(b) valoarea livrărilor sale de bunuri nu a depășit plafonul în cursul anului calendaristic anterior.

Cu toate acestea, articolul 33 din Directiva 2006/112/CE modifică locul următoarelor livrări în statul membru în care se încheie expediția sau transportul:

(a) livrarea de bunuri prin care plafonul aplicat de statul membru în cauză pentru anul calendaristic curent a fost depășit în cursul aceluiași an calendaristic;

(b) orice livrare ulterioară de bunuri în interiorul statului membru respectiv în acel an calendaristic;

(c) livrările de bunuri în interiorul statului membru respectiv în anul calendaristic următor anului calendaristic în care s-a produs evenimentul menționat la litera (a).

Articolul 15

Partea unui transport de călători efectuat în Comunitate, la care se face referire în articolul 37 din Directiva 2006/112/CE, se determină în funcție de călătoria mijlocului de transport și nu de călătoria efectuată de către fiecare dintre călători.

▼B

SECȚIUNEA 3

Locul achizițiilor intracomunitare de bunuri

(Articolele 40, 41 și 42 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 16

În cazul în care a avut loc o achiziție intracomunitară de bunuri în înțelesul articolului 20 din Directiva 2006/112/CE, statul membru în care se încheie expediția sau transportul își exercită competența de impozitare, indiferent de regimul TVA aplicat operațiunii în statul membru în care a început expediția sau transportul.

Orice cerere a unui furnizor de bunuri de corectare a TVA facturate de acesta și declarate de acesta statului membru în care a început expediția sau transportul bunurilor este tratată de statul membru respectiv în conformitate cu propria legislație națională.

SECȚIUNEA 4

Locul prestării de servicii

(Articolele 43-59 din Directiva 2006/112/CE)

Subsecțiunea 1

Statutul clientului

Articolul 17

(1) În cazul în care locul prestării de servicii depinde de statutul de persoană impozabilă sau de persoană neimpozabilă al clientului, acest statut se determină pe baza articolelor 9-13 și a articolului 43 din Directiva 2006/112/CE.

(2) O persoană juridică neimpozabilă înregistrată sau care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA în temeiul articolului 214 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE pentru că achizițiile sale intracomunitare de bunuri sunt supuse TVA sau pentru că și-a exercitat opțiunea de a aplica TVA acestor operațiuni este considerată o persoană impozabilă în înțelesul articolului 43 din directiva menționată.

Articolul 18

(1) Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană impozabilă:

(a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA și dacă prestatorul obține confirmarea validității codului de înregistrare respectiv, precum și a numelui și adresei aferente acestuia, în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoare adăugată ([1]).

([1]) JO L 268, 12.10.2010, p. 1.

▼B

(b) atunci când clientul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, și dacă prestatorul obține orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA precum și dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

(2) Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană neimpozabilă atunci când demonstrează că acel client nu i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA.

▼M2

Cu toate acestea, indiferent de existența unor informații contrare, prestatorul de servicii de telecomunicații, de servicii de radiodifuziune și televiziune sau de servicii prestate pe cale electronică poate considera un client stabilit în Comunitate drept persoană neimpozabilă, atât timp cât clientul în cauză nu a comunicat prestatorului numărul său individual de identificare în scopuri de TVA.

▼B

(3) Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în afara Comunității are statutul de persoană impozabilă:

(a) dacă obține din partea clientului un certificat eliberat de autoritățile fiscale competente din țara clientului, prin care se confirmă că respectivul client desfășoară activități economice astfel încât să i se permită acestuia să obțină o rambursare a TVA în temeiul Directivei 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității ([1]);

(b) atunci când clientul nu deține certificatul respectiv, dacă prestatorul dispune de codul de înregistrare în scopuri de TVA al clientului sau de un cod similar atribuit clientului de țara de stabilire și utilizat pentru a identifica societățile sau de orice altă dovadă care să ateste faptul că clientul este o persoană impozabilă și dacă prestatorul efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

Subsecțiunea 2

Calitatea clientului

Articolul 19

În scopul punerii în aplicare a regulilor privind locul de prestare a serviciilor prevăzute la articolele 44 și 45 din Directiva 2006/112/CE, o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă considerată

([1]) JO L 326, 21.11.1986, p. 40.

▼B

persoană impozabilă, care primește servicii destinate exclusiv uzului privat, inclusiv celui al personalului său, este considerată drept o persoană neimpozabilă.

Dacă nu dispune de informații contrare, cum ar fi natura serviciilor prestate, prestatorul poate considera că serviciile sunt destinate activității economice a clientului în cazul în care, pentru această operațiune, clientul i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA.

Dacă unul și același serviciu este destinat atât uzului privat, inclusiv celui al personalului clientului cât și uzului activității economice, prestarea acestui serviciu este reglementată exclusiv de articolul 44 din Directiva 2006/112/CE cu condiția să nu existe nicio practică abuzivă.

Subsecțiunea 3

Locul stabilirii clientului

Articolul 20

În cazul în care o prestare de servicii efectuată în beneficiul unei persoane impozabile sau în beneficiul unei persoane juridice neimpozabile considerată a fi o persoană impozabilă intră sub incidența articolului 44 din Directiva 2006/112/CE și în cazul în care persoana impozabilă respectivă este stabilită într-o singură țară sau, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, are domiciliul stabil și reședința obișnuită într-o singură țară, prestarea de servicii în cauză este impozabilă în țara respectivă.

Prestatorul stabilește respectivul loc pe baza informațiilor furnizate de client și verifică aceste informații pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

Aceste informații pot cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru în care este stabilit clientul.

Articolul 21

În cazul în care o prestare de servicii în beneficiul unei persoane impozabile sau în beneficiul unei persoane juridice neimpozabile considerată a fi persoană impozabilă intră sub incidența articolului 44 din Directiva 2006/112/CE, și persoana impozabilă este stabilită în mai multe țări, prestarea în cauză este impozabilă în țara în care respectiva persoană impozabilă și-a stabilit sediul activității economice.

Cu toate acestea, în cazul în care serviciul este prestat către un sediu fix al persoanei impozabile aflat în alt loc decât cel în care clientul și-a stabilit sediul activității economice, prestarea în cauză este impozabilă în locul în care se află acel sediu fix care primește serviciul respectiv și îl utilizează pentru propriile sale nevoi.

▼B

În cazul în care persoana impozabilă nu dispune de un sediu al activității economice sau de un sediu fix, serviciul este impozabil la locul unde este domiciliul stabil sau reședința obișnuită a acesteia.

Articolul 22

(1) În scopul identificării sediului fix al clientului, căruia îi este prestat serviciul, prestatorul examinează natura și utilizarea serviciului prestat.

Atunci când natura și utilizarea serviciului furnizat nu îi permite să identifice sediul fix căruia îi este furnizat serviciul, prestatorul, pentru a identifica sediul fix respectiv, trebuie să urmărească cu atenție deosebită dacă contractul, formularul de comandă și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru al clientului și comunicat acestuia de către client identifică sediul fix ca fiind client al serviciului și dacă sediul fix este entitatea care plătește pentru serviciul în cauză.

În cazul în care sediul fix al clientului, căruia îi este furnizat serviciul, nu poate fi stabilit în conformitate cu primul și al doilea paragraf din prezentul alineat sau în cazul în care serviciile care intră sub incidența articolului 44 din Directiva 2006/112/CE sunt prestate către o persoană impozabilă în temeiul unui contract încheiat pentru unul sau mai multe servicii utilizate, în mod neidentificabil și necuantificabil, prestatorul consideră în mod valabil că serviciile sunt furnizate la locul în care clientul și-a stabilit sediul activității economice.

(2) Aplicarea prezentului articol se face fără a aduce atingere obligațiilor clientului.

Articolul 23

(1) De la 1 ianuarie 2013, în cazul în care, în conformitate cu articolul 56 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2006/112/CE, o prestare de servicii este impozabilă la locul în care este stabilit clientul sau, în absența unui sediu, la locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, prestatorul determină respectivul loc pe baza informațiilor faptice furnizate de client și verifică aceste informații pe baza procedurilor de securitate comerciale normale cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

(2) În cazul în care, în conformitate cu articolele 58 și 59 din Directiva 2006/112/CE, o prestare de servicii este impozabilă la locul în care este stabilit clientul sau, în absența unui sediu, la locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, prestatorul determină respectivul loc pe baza informațiilor faptice furnizate de client și verifică aceste informații pe baza procedurilor de securitate comerciale normale cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

▼M2

Articolul 24

În cazul în care serviciile care intră sub incidența articolului 56 alineatul (2) primul paragraf sau a articolelor 58 și 59 din Directiva 2006/112/CE

▼M2

sunt prestate unei persoane neimpozabile care este stabilită în mai multe țări sau care are domiciliul stabil într-o țară și reședința obișnuită în alta, se acordă prioritate:

(a) în cazul unei persoane juridice neimpozabile, locului menționat la articolul 13a litera (a) din prezentul regulament, cu excepția cazului în care există elemente de probă că serviciul este utilizat la sediul menționat la litera (b) din articolul respectiv;

(b) în cazul unei persoane fizice, locului în care aceasta își are reședința obișnuită, cu excepția cazului în care există elemente de probă că serviciul este utilizat la domiciliul stabil al acesteia.

Subsecțiunea 3a

Prezumții legate de locul în care se găsește clientul

Articolul 24a

(1) În aplicarea articolelor 44, 58 și 59a din Directiva 2006/112/CE, în cazul în care un prestator de servicii de telecomunicații, de servicii de radiodifuziune sau televiziune sau de servicii prestate pe cale electronică furnizează serviciile respective într-un loc precum o cabină telefonică, un punct de acces la internet fără fir (wi-fi hot spot), un internet café, un restaurant sau holul unui hotel, iar prezența fizică a beneficiarului serviciului în locul respectiv este necesară pentru ca serviciul să-i fie furnizat de prestatorul în cauză, se prezumă că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul respectiv și că serviciul este utilizat sau exploatat efectiv acolo.

(2) În cazul în care locul menționat la alineatul (1) din prezentul articol este la bordul unei nave, al unei aeronave sau al unui tren care efectuează transport de călători în interiorul Comunității în temeiul articolelor 37 și 57 din Directiva 2006/112/CE, țara în care se găsește clientul este țara în care începe operațiunea de transport de călători.

Articolul 24b

Pentru aplicarea articolului 58 din Directiva 2006/112/CE, în cazul în care serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și televiziune sau serviciile prestate pe cale electronică sunt prestate către o persoană neimpozabilă:

(a) prin linia sa telefonică fixă, se presupune că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul în care este instalată linia telefonică fixă;

(b) prin rețele mobile, se presupune că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în țara identificată prin codul mobil de țară al cartelei SIM utilizate pentru primirea serviciilor respective;

(c) pentru care este necesară utilizarea unui decodor sau a unui dispozitiv similar sau a unei cartele de vizionare și pentru care nu se utilizează o linie telefonică fixă, se presupune că clientul este

▼M2

stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul în care este situat decodorul sau dispozitivul similar respectiv sau, dacă acest loc nu este cunoscut, în locul în care este trimisă cartela de vizionare pentru a fi utilizată;

(d) în alte circumstanțe decât cele menționate la articolele 24a și la literele (a), (b) și (c) din prezentul articol, se presupune că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul identificat ca atare de către prestator prin intermediul a două elemente de probă care nu sunt contradictorii, astfel cum sunt enumerate la articolul 24f din prezentul regulament.

Articolul 24c

În aplicarea articolului 56 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, în cazul în care serviciile de închiriere de mijloace de transport, altele decât închirierea pe termen scurt, sunt prestate unei persoane neimpozabile, se presupune că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în locul identificat ca atare de către prestator pe baza a două elemente de probă care nu sunt contradictorii, astfel cum sunt enumerate la articolul 24e din prezentul regulament.

Subsecțiunea 3b

Răsturnarea prezumțiilor

Articolul 24d

(1) În cazul în care un prestator prestează un serviciu menționat la articolul 58 din Directiva 2006/112/CE, acesta poate răsturna o prezumție prevăzută la articolul 24a, sau la articolul 24b litera (a), (b) sau (c) din prezentul regulament pe baza a trei elemente de probă care nu sunt contradictorii și care arată că clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în altă parte.

(2) O autoritate fiscală poate răsturna prezumțiile instituite în temeiul articolului 24a, 24b sau 24c dacă există indicii de utilizare improprie sau de abuz din partea prestatorului.

Subsecțiunea 3c

Elemente de probă pentru identificarea locului în care se găsește clientul și pentru răsturnarea prezumțiilor

Articolul 24e

În scopul aplicării normelor prevăzute la articolul 56 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE și al îndeplinirii cerințelor de la articolul 24c din prezentul regulament, în special următoarele elemente servesc drept probe:

(a) adresa de facturare a clientului;

▼M2

(b) detaliile bancare, precum locația în care se află contul bancar utilizat pentru plată sau adresa de facturare a clientului deținută de banca în cauză;

(c) datele de înmatriculare a mijlocului de transport închiriat de client, dacă înmatricularea este necesară în locul în care mijlocul de transport este utilizat, sau alte informații similare;

(d) alte informații relevante din punct de vedere comercial.

Articolul 24f

În scopul aplicării normelor prevăzute la articolul 58 din Directiva 2006/112/CE și al îndeplinirii cerințelor de la articolul 24b litera (d) sau de la articolul 24d alineatul (1) din prezentul regulament, în special următoarele elemente servesc drept probe:

(a) adresa de facturare a clientului;

(b) adresa IP (protocol de internet) a dispozitivului utilizat de către client sau orice altă metodă de geolocalizare;

(c) detaliile bancare, precum locația în care se află contul bancar utilizat pentru plată sau adresa de facturare a clientului cunoscută de banca în cauză;

(d) codul mobil de țară (*Mobile Country Code*, MCC) al identificatorului internațional al abonatului mobil (*International Mobile Subscriber Identity*, IMSI) stocat pe cartela SIM (*Subscriber Identity Module*, modul de identificare a abonatului) utilizată de client;

(e) locul instalării liniei telefonice fixe a clientului prin care serviciul este prestat acestuia;

(f) alte informații relevante din punct de vedere comercial.

▼B

Subsecțiunea 4

Dispoziții comune cu privire la determinarea statutului, a calității și a locului în care este stabilit clientul

Articolul 25

În vederea aplicării regulilor referitoare la locul prestării serviciilor se ține seama doar de circumstanțele existente la momentul la care intervine faptul generator. Modificările ulterioare aduse utilizării serviciului primit nu afectează determinarea locului prestării, atât timp cât nu există dovezi cu privire la existența unei practici abuzive.

▼B

Subsecțiunea 5

Prestarea de servicii pentru care se aplică regulile generale

Articolul 26

Operațiunea prin care un organism acordă drepturi de televizare pentru meciurile de fotbal unor persoane impozabile intră sub incidența articolului 44 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 27

Prestarea de servicii care constau în solicitarea sau primirea de rambursări de TVA în temeiul Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare ([1]) intră sub incidența articolului 44 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 28

Prestarea de servicii efectuată în cadrul organizării unei ceremonii funerare, în măsura în care constituie un serviciu unic, intră sub incidența articolelor 44 și 45 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 29

Fără a aduce atingere aplicării articolului 41 din prezentul regulament, prestarea de servicii de traducere de texte intră sub incidența articolelor 44 și 45 din Directiva 2006/112/CE.

Subsecțiunea 6

Prestarea de servicii de către intermediari

Articolul 30

Prestarea de servicii de către intermediari, menționată la articolul 46 din Directiva 2006/112/CE, include serviciile prestate de către intermediari care acționează în numele și în contul destinatarului serviciului intermediat precum și serviciile prestate de intermediari care acționează în numele și în contul prestatorului serviciilor intermediate.

Articolul 31

Serviciile prestate de către intermediarii care acționează în numele și în contul altei persoane, constând în intermedierea în prestarea unui serviciu de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare care au o funcție similară intră sub incidența:

([1]) JO L 44, 20.2.2008, p. 23.

▼B

(a) articolului 44 din Directiva 2006/112/CE, dacă sunt furnizate unei persoane impozabile care acționează ca atare sau unei persoane juridice neimpozabile considerată drept persoană impozabilă;

(b) articolului 46 din directiva menționată, dacă sunt furnizate unei persoane neimpozabile.

▼M2

Subsecțiunea 6a

Prestarea de servicii legate de bunuri imobile

Articolul 31a

(1) Serviciile legate de bunuri imobile, menționate la articolul 47 din Directiva 2006/112/CE, includ numai acele servicii care au o legătură suficient de directă cu bunul imobil în cauză. Serviciile sunt considerate ca având o legătură suficient de directă cu bunul imobil în următoarele cazuri:

(a) sunt derivate dintr-un bun imobil, iar respectivul bun imobil este un element constitutiv al serviciului și este central și esențial pentru serviciile prestate;

(b) sunt furnizate în beneficiul unui bun imobil sau vizează un bun imobil și au drept obiectiv modificarea caracteristicilor fizice sau a statutului juridic al respectivului bun.

(2) Alineatul (1) se aplică în special pentru următoarele:

(a) elaborarea de planuri pentru o clădire sau părți ale unei clădiri destinate să fie ridicată pe un anumit lot de teren, indiferent dacă clădirea este sau nu ridicată;

(b) prestarea de servicii de supraveghere sau de securitate la fața locului;

(c) construirea unei clădiri pe un teren, precum și lucrările de construcție și de demolare executate asupra unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri;

(d) construirea de structuri permanente pe un teren, precum și lucrările de construcție și de demolare executate asupra unor structuri permanente precum rețelele de conducte pentru gaz, apă, canalizare și altele similare;

(e) lucrări executate pe terenuri, inclusiv servicii agricole precum aratul, semănatul, irigarea și fertilizarea;

(f) studierea și evaluarea riscului și a integrității bunurilor imobile;

(g) evaluarea bunului imobil, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopuri legate de asigurări, pentru a determina valoarea unui bun imobil ca garanție pentru un împrumut sau pentru a evalua riscurile și daunele în litigii;

▼M2

(h) leasingul sau închirierea de bunuri imobile, în alte situații decât cele vizate de alineatul (3) litera (c), inclusiv depozitarea de bunuri într-o parte specifică a bunului imobil alocată utilizării exclusive de către client;

(i) prestarea de servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu o funcție similară, cum ar fi tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, inclusiv dreptul de a sta într-un loc specific rezultat din conversia drepturilor de folosință pe durată limitată și situațiile similare;

(j) cesiunea sau transferul de drepturi, altele decât cele vizate de literele (h) și (i), legate de utilizarea unui întreg bun imobil sau a unor părți ale acestuia, inclusiv autorizația de a utiliza o parte a unei proprietăți, cum ar fi acordarea de drepturi de pescuit și de vânătoare sau a accesului în săli de așteptare din aeroporturi, sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se percep taxe, cum ar fi un pod sau un tunel;

(k) întreținerea, renovarea și repararea unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri, inclusiv lucrări de curățenie, montare de gresie și faianță, tapet și parchet;

(l) întreținerea, renovarea și repararea unor structuri permanente precum rețelele de conducte pentru gaz, apă, canalizare și altele similare;

(m) instalarea sau montarea unor mașini sau echipamente care, la instalare sau montare, sunt considerate bunuri imobile;

(n) întreținerea și repararea, inspecția și controlul mașinilor sau al echipamentelor în cazul în care mașinile sau echipamentele sunt considerate bunuri imobile;

(o) administrarea de proprietăți, alta decât administrarea de portofolii de investiții imobiliare care face obiectul alineatului (3) litera (g), constând în exploatarea de bunuri imobile comerciale, industriale sau rezidențiale de către proprietar sau pe seama acestuia;

(p) serviciile de intermediere privind vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile și stabilirea sau transferul de anumite drepturi asupra unui bun imobil sau drepturi reale asupra unor bunuri imobile (fie că acestea sunt asimilate sau nu unor bunuri corporale), altele decât serviciile de intermediere care fac obiectul alineatului (3) litera (d);

(q) serviciile juridice privind transferul unui titlu de proprietate imobiliară, stabilirea sau transferul anumitor drepturi asupra unui bun imobil sau drepturi reale asupra unui bun imobil (fie că acesta este asimilat sau nu unui bun corporal), cum ar fi acte notariale, sau elaborarea unui contract pentru vânzarea sau achiziționarea unor bunuri imobile, chiar dacă operațiunea subiacentă care are ca rezultat modificarea statutului juridic al bunurilor în cauză nu este finalizată.

(3) Alineatul (1) nu se aplică pentru următoarele:

(a) elaborarea de planuri pentru o clădire sau părți ale unei clădiri dacă aceasta nu este destinată să fie ridicată pe un anumit lot de teren;

▼**M2**

(b) depozitarea de bunuri într-un bun imobil dacă nicio parte specifică a bunului imobil nu este alocată utilizării exclusive de către client;

(c) serviciile de publicitate, chiar dacă implică utilizarea de bunuri imobile;

(d) serviciile de intermediere în prestarea de servicii de cazare la hotel sau în sectoare cu o funcție similară, cum ar fi tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, dacă intermediarul acționează în numele și pe seama unei alte persoane;

(e) punerea la dispoziție a unui stand la locul de desfășurare a unui târg sau a unei expoziții, împreună cu alte servicii conexe care permit expozantului să prezinte obiecte, cum ar fi conceperea standului, transportul și depozitarea obiectelor, punerea la dispoziție de mașini, cablarea, asigurarea și publicitatea;

(f) instalarea sau montarea, întreținerea și repararea, inspecția sau supravegherea mașinilor sau a echipamentelor care nu fac parte și nu devin parte din bunul imobil;

(g) administrarea portofoliului de investiții imobiliare;

(h) serviciile juridice, altele decât cele care fac obiectul alineatului (2) litera (q), legate de contracte, inclusiv consultanța privind termenii unui contract pentru transferarea unui bun imobil sau executarea unui astfel de contract, ori vizând dovedirea existenței unui astfel de contract, în cazul în care aceste servicii nu sunt specifice unui transfer de titlu de proprietate asupra unui bun imobil.

Articolul 31b

În cazul în care se pun echipamente la dispoziția unui client în scopul realizării de lucrări asupra unui bun imobil, această operațiune constituie o prestare de servicii legate de bunuri imobile numai dacă prestatorul își asumă responsabilitatea execuției lucrărilor.

Un prestator care pune la dispoziția clientului echipamente împreună cu suficient personal pentru operarea acestora în vederea executării lucrărilor se presupune că și-a asumat responsabilitatea execuției lucrărilor. Prezumția conform căreia prestatorul are responsabilitatea execuției lucrărilor poate fi răsturnată prin orice mijloace relevante de fapt sau de drept.

Articolul 31c

În vederea determinării locului de prestare a serviciilor de telecomunicații, a serviciilor de radiodifuziune și televiziune sau a serviciilor prestate pe cale electronică, furnizate de o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, împreună cu servicii de cazare în cadrul sectorului hotelier sau în sectoare cu funcție similară, cum ar fi tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, aceste servicii sunt considerate ca fiind prestate în locațiile respective.

▼B

Subsecțiunea 7

Prestarea de servicii culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment și de alte servicii similare

Articolul 32

(1) Serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau evenimentele similare, menționate la articolul 53 din Directiva 2006/112/CE, includ prestarea serviciilor ale căror caracteristici esențiale constau în garantarea dreptului de acces la un eveniment în schimbul unui bilet sau al unei plăți, inclusiv sub forma unui abonament sau a unei cotizații periodice.

(2) Alineatul (1) se aplică în special:

(a) dreptului de acces la spectacole, reprezentații teatrale, reprezentații de circ, târguri, parcuri de distracții, concerte, expoziții și alte evenimente culturale similare;

(b) dreptului de acces la evenimente sportive precum meciuri sau competiții;

(c) dreptului de acces la evenimente educaționale și științifice, precum conferințe și seminarii.

(3) Nu intră sub incidența alineatului (1) utilizarea, în schimbul plății unei cotizații, a unor facilități precum cele oferite de sălile de gimnastică și altele asemănătoare.

Articolul 33

Serviciile auxiliare menționate la articolul 53 din Directiva 2006/112/CE includ serviciile legate în mod direct de accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau la alte evenimente similare furnizate separat unei persoane care participă la un eveniment, în schimbul plății unei sume de bani.

Astfel de servicii auxiliare includ în special utilizarea vestiarelor sau a instalațiilor sanitare, dar nu includ serviciile de intermediere legate de vânzarea biletelor.

▼M2

Articolul 33a

Furnizarea de bilete de intrare la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau evenimente similare de către un intermediar care acționează în nume propriu, dar pe seama organizatorului, sau de către o persoană impozabilă, alta decât organizatorul, care acționează pe seama sa, face obiectul articolului 53 și articolului 54 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE.

▼B

Subsecțiunea 8

Prestarea de servicii auxiliare serviciilor de transport și prestarea de servicii de evaluare și lucrări asupra bunurilor mobile

Articolul 34

Cu excepția cazului în care bunurile care trebuie asamblate sunt încorporate într-un bun imobil, locul prestării de servicii către o persoană neimpozabilă, care constau doar în asamblarea de către o persoană impozabilă a diverselor părți componente ale unei mașini care i-au fost furnizate în totalitate de către client, se stabilește în conformitate cu articolul 54 din Directiva 2006/112/CE.

Subsecțiunea 9

Prestarea de servicii de restaurant și de catering, la bordul mijloacelor de transport

Articolul 35

Partea dintr-o operațiune de transport de călători efectuată în Comunitate astfel cum se menționează la articolul 57 din Directiva 2006/112/CE se determină în funcție de călătoria mijlocului de transport și nu de călătoria efectuată de către fiecare dintre călători.

Articolul 36

Prestarea de servicii de restaurant și de catering pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate intră sub incidența articolului 57 din Directiva 2006/112/CE.

Prestarea de servicii de restaurant și de catering în afara unei astfel de părți, însă pe teritoriul unui stat membru sau al unei țări terțe sau al unui teritoriu terț intră sub incidența articolului 55 din directiva menționată.

Articolul 37

Locul prestării unui serviciu de restaurant sau de catering furnizat în interiorul Comunității parțial în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în Comunitate și parțial în afara unei astfel de părți, însă pe teritoriul unui stat membru, se determină în întregime conform regulilor de stabilire a locului prestării aplicabile la începutul respectivei prestări de servicii de restaurant sau de catering.

Subsecțiunea 10

Închirierea de mijloace de transport

Articolul 38

(1) Noțiunea de „mijloc de transport” menționată la articolul 56 și la articolul 59 primul paragraf litera (g) din Directiva 2006/112/CE include vehiculele, motorizate sau nu, și alte echipamente și dispozitive destinate transportului de persoane sau obiecte dintr-un loc în altul,

▼B

care pot fi trase, tractate sau împinse de vehicule, și care sunt în mod normal proiectate să fie utilizate pentru transport și pot realiza efectiv acest lucru.

(2) În sensul alineatului (1), sunt incluse în categoria mijloacelor de transport în special următoarele vehicule:

(a) vehiculele terestre, precum automobile, motociclete, biciclete, triciclete și rulote;

(b) remorcile și semiremorcile;

(c) vagoanele feroviare;

(d) navele;

(e) aeronavele;

(f) vehiculele proiectate special pentru transportul persoanelor bolnave sau rănite;

(g) tractoarele agricole și alte vehicule agricole;

(h) vehiculele pentru invalizi acționate manual sau electronic.

(3) Nu sunt considerate mijloace de transport în sensul alineatului (1) vehiculele care sunt imobilizate în permanență și containerele.

Articolul 39

(1) În aplicarea articolului 56 din Directiva 2006/112/CE, durata posesiei sau utilizării continue a unui mijloc de transport care face obiectul închirierii se determină pe baza contractului dintre părțile implicate.

Contractul servește drept prezumție, care poate fi contestată prin orice element de fapt sau de drept în vederea stabilirii duratei reale a posesiei sau utilizării continue.

Depășirea în caz de forță majoră a perioadei contractuale pentru închirierea pe termen scurt în sensul articolului 56 din Directiva 2006/112/CE nu afectează stabilirea duratei sau utilizării continue a mijlocului de transport.

(2) În cazul în care închirierea aceluiași mijloc de transport face obiectul mai multor contracte succesive încheiate între aceleași părți contractante, durata reprezintă durata posesiei sau utilizării continue a respectivului mijloc de transport în temeiul tuturor contractelor.

În sensul primului paragraf, un contract și prelungirile sale se consideră a fi contracte succesive.

▼B

Cu toate acestea, durata contractului sau a contractelor de închiriere pe termen scurt care precedă contractului care este considerat pe termen lung nu este reevaluată, cu condiția să nu existe vreo practică abuzivă.

(3) Cu excepția cazurilor de practică abuzivă, contractele de închiriere succesive încheiate între aceleași părți contractante, dar care au ca obiect mijloace de transport diferite, nu sunt considerate drept contracte succesive în sensul alineatului (2).

Articolul 40

Locul în care mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziția clientului, în conformitate cu articolul 56 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE, îl constituie locul în care clientul sau un terț care acționează în numele acestuia intră în posesia fizică a acestuia.

Subsecțiunea 11

Prestarea de servicii către persoane neimpozabile din afara Comunității

Articolul 41

Prestarea de servicii de traducere de texte furnizate unei persoane neimpozabile stabilite în afara Comunității este reglementată de articolul 59 primul paragraf litera (c) din Directiva 2006/112/CE.

CAPITOLUL VI

BAZA DE IMPOZITARE

(TITLUL VII DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

Articolul 42

În cazul în care un furnizor de bunuri sau un prestator de servicii, ca o condiție de acceptare a plății prin card de credit sau de debit, solicită clientului să plătească o sumă lui însuși sau unei alte societăți, iar prețul total ce trebuie plătit de clientul în cauză rămâne neschimbat indiferent de modul de plată, suma respectivă constituie parte integrantă a bazei impozabile pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, în conformitate cu articolele 73-80 din Directiva 2006/112/CE.

CAPITOLUL VII

COTE

Articolul 43

Furnizarea de „cazare pentru vacanță” menționată la punctul 12 din anexa III la Directiva 2006/112/CE include închirierea de corturi, de rulote sau de case mobile care sunt instalate pe terenuri de camping și utilizate pentru cazare.

▼B

CAPITOLUL VIII

SCUTIRI

SECȚIUNEA 1

Scutiri pentru anumite activități de interes public

(Articolele 132, 133 și 134 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 44

Serviciile de formare sau reconversie profesională prestate în condițiile prevăzute la articolul 132 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112/CE includ instruirea legată în mod direct de o meserie sau profesie, precum și orice instruire care urmărește însușirea sau actualizarea unor cunoștințe în scop profesional. Durata unui curs de formare sau reconversie profesională nu este relevantă în acest sens.

SECȚIUNEA 2

Scutiri pentru alte activități

(Articolele 135, 136 și 137 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 45

Scutirea prevăzută la articolul 135 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2006/112/CE nu se aplică monedelor de platină.

SECȚIUNEA 3

Scutiri la import

(Articolele 143, 144 și 145 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 46

Scutirea menționată la articolul 144 din Directiva 2006/112/CE se aplică serviciilor de transport legate de importul de bunuri mobile efectuat în cadrul unei schimbări de reședință.

SECȚIUNEA 4

Scutiri la export

(Articolele 146 și 147 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 47

Noțiunea de „mijloace de transport de uz privat” menționată la articolul 146 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE include mijloacele de transport utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică de către alte persoane decât persoanele fizice, precum organisme de drept public în sensul articolului 13 din directiva menționată și asociații.

▼B

Articolul 48

Pentru a determina, ca o condiție pentru scutirea acordată în cazul livrării de bunuri transportate în bagajul personal al călătorilor, dacă plafonul stabilit de un stat membru în conformitate cu articolul 147 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din Directiva 2006/112/CE a fost depășit, calculul se bazează pe valoarea facturii. Valoarea cumulată a mai multor bunuri poate fi folosită numai în cazul în care toate bunurile în cauză sunt incluse în aceeași factură emisă de aceeași persoană impozabilă care livrează bunuri aceluiași client.

SECȚIUNEA 5

Scutiri legate de anumite operațiuni asimilate exporturilor

(Articolele 151 și 152 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 49

Scutirea prevăzută la articolul 151 din Directiva 2006/112/CE se aplică, de asemenea, serviciilor electronice în cazul în care acestea sunt furnizate de o persoană impozabilă căreia i se aplică regimul special pentru servicii prestate pe cale electronică prevăzut la articolele 357-369 din directiva menționată.

Articolul 50

(1) Pentru a putea recunoaște un organism înființat în calitate de consorțiu pentru o infrastructură europeană de cercetare (ERIC), prevăzut de Regulamentul nr. 723/2009 al Consiliului din 25 iunie 2009 privind cadrul juridic comunitar aplicabil unui consorțiu pentru o infrastructură europeană de cercetare (ERIC) ([1]), drept organism internațional în sensul articolului 143 alineatul (1) litera (g) și al articolului 151 alineatul (1) primul paragraf litera (b) din Directiva 2006/112/CE, trebuie să fie întrunite toate condițiile următoare:

(a) să aibă personalitate juridică proprie și capacitate juridică deplină;

(b) să fie înființat în temeiul legislației Uniunii Europene și să fie reglementat de acesta;

(c) printre membrii săi să se numere state membre, și, după caz, țări terțe și organizații interguvernamentale, cu excluderea organismelor private;

(d) să aibă obiective specifice și legitime care sunt urmărite în comun și care în esență nu sunt de natură economică.

(2) Scutirea prevăzută la articolul 143 alineatul (1) litera (g) și la articolul 151 alineatul (1) primul paragraf litera (b) din Directiva 2006/112/CE se aplică unei ERIC menționate la alineatul (1), în cazul în care aceasta este recunoscută drept organism internațional de către statul membru gazdă.

([1]) JO L 206, 8.8.2009, p. 1.

▼B

Limitele și condițiile unei astfel de scutiri se stabilesc într-un acord între membrii ERIC în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 723/2009. În cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate în afara statului membru în care are loc livrarea și în cazul serviciilor, scutirea poate fi acordată prin rambursarea TVA în conformitate cu articolul 151 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 51

(1) În cazul în care persoana care primește livrarea de bunuri sau prestarea de servicii este stabilită în Comunitate, dar nu în statul membru în care are loc respectiva livrare sau prestare, certificatul de scutire de TVA și accize prevăzut în anexa II la prezentul regulament servește drept confirmare a faptului că operațiunea poate beneficia de scutire în temeiul articolului 151 din Directiva 2006/112/CE, sub rezerva notelor explicative care figurează în anexa la certificatul respectiv.

Când utilizează acest certificat, statul membru în care este stabilită persoana care primește livrarea de bunuri sau prestarea de servicii poate decide dacă să utilizeze un certificat comun pentru TVA și accize sau două certificate distincte.

(2) Certificatul menționat la alineatul (1) trebuie să poarte ștampila autorităților competente ale statului membru gazdă. Totuși, dacă bunurile sau serviciile sunt destinate uzului oficial, statele membre pot dispensa destinatarul, în condițiile stabilite de acestea, de obligația ștampilării certificatului. Această dispensă poate fi retrasă în caz de abuz.

Statele membre informează Comisia cu privire la punctul de contact desemnat să identifice serviciile responsabile de ștampilarea certificatului și la măsura în care acordă scutiri de la obligația ștampilării certificatului. Comisia comunică informațiile primite celorlalte state membre.

(3) În cazul în care se aplică scutirea directă în statul membru în care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, furnizorul sau prestatorul trebuie să obțină certificatul menționat la alineatul (1) din prezentul articol de la destinatarul bunurilor sau serviciilor și să îl păstreze în evidențele sale. Dacă scutirea se acordă sub forma unei rambursări de TVA, în temeiul articolului 151 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, certificatul se anexează cererii de rambursare depuse în statul membru vizat.

▼B

CAPITOLUL IX

DEDUCERI

(TITLUL X DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

Articolul 52

În cazul în care statul membru de import a introdus un sistem electronic pentru îndeplinirea formalităților vamale, noțiunea de „document de import”, menționată la articolul 178 litera (e) din Directiva 2006/112/CE, include versiunile electronice ale acestor documente, cu condiția ca acestea să permită controlul exercitării dreptului de deducere.

CAPITOLUL X

OBLIGAȚIILE PERSOANELOR IMPOZABILE ȘI ALE ANUMITOR PERSOANE NEIMPOZABILE

(TITLUL XI DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

SECȚIUNEA 1

Persoane obligate la plata TVA

(Articolele 192a-205 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 53

(1) În vederea punerii în aplicare a articolului 192a din Directiva 2006/112/CE, se ia în considerare un sediu fix pe care îl deține persoana impozabilă, numai în cazul în care acesta se caracterizează printr-un grad suficient de permanență și printr-o structură adecvată ca resurse umane și tehnice care să îi permită efectuarea livrării de bunuri sau a prestării de servicii la care participă.

(2) În cazul în care o persoană impozabilă deține un sediu fix pe teritoriul unui stat membru în care trebuie plătită TVA, se consideră că sediul respectiv nu participă la o livrare de bunuri sau la o prestare de servicii în sensul articolului 192a litera (b) din Directiva 2006/112/CE, cu excepția cazului în care resursele tehnice și umane ale acelui sediu fix sunt utilizate de respectiva persoană pentru operațiuni inerente realizării livrării impozabile a acelor bunuri sau prestării impozabile a acelor servicii efectuate în respectivul stat membru, înainte sau în timpul livrării sau prestării.

În cazul în care resursele sediului fix sunt utilizate numai pentru sarcini de sprijin administrativ, precum contabilitate, facturare sau recuperare de creanțe, nu se consideră că aceste resurse sunt utilizate în scopul realizării livrării de bunuri sau prestării de servicii.

Cu toate acestea, în cazul în care se emite o factură cu codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru în care se află sediul fix, se consideră că respectivul sediu fix a participat la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii efectuată în acel stat membru, cu excepția cazului în care se demonstrează contrariul.

Articolul 54

În cazul în care o persoană impozabilă și-a stabilit sediul activității economice pe teritoriul statului membru în care trebuie plătită TVA, articolul 192a din Directiva 2006/112/CE nu se aplică chiar dacă

▼B

respectivul sediu al activității economice nu participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pe care aceasta o efectuează în acel stat membru.

SECȚIUNEA 2

Dispoziții diverse

(Articolele 272 și 273 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 55

Pentru operațiunile menționate la articolul 262 din Directiva 2006/112/CE, persoanele impozabile cărora trebuie să li se atribuie un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA în temeiul articolului 214 din directiva respectiva și persoanele juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA trebuie să își comunice, în cazul în care acționează ca atare, codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor lor de bunuri sau prestatorilor lor de servicii imediat ce dețin astfel de coduri.

Persoanele impozabile menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE, care beneficiază de neimpozitarea achizițiilor lor intracomunitare de bunuri în conformitate cu articolul 4 primul paragraf din prezentul regulament, nu trebuie să își comunice codul individual de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor lor de bunuri în cazul în care sunt înregistrate în scopuri de TVA în conformitate cu articolul 214 alineatul (1) litera (d) sau (e) din directiva respectivă.

CAPITOLUL XI

REGIMURI SPECIALE

SECȚIUNEA 1

Regimul special pentru aurul de investiții

(Articolele 344-356 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 56

Noțiunea de „greutate acceptată pe piața lingourilor de aur ” menționată la articolul 344 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2006/112/CE include cel puțin unitățile și greutățile comercializate care figurează în anexa III la prezentul regulament.

Articolul 57

Pentru a stabili lista monedelor de aur menționată la articolul 345 din Directiva 2006/112/CE, noțiunile de „preț” și „valoarea de piață liberă”, menționatela articolul 344 alineatul (1) punctul 2, înseamnă prețul și valoarea de piață liberă la data de 1 aprilie a fiecărui an. În cazul în care data de 1 aprilie nu coincide cu o zi în care se stabilesc aceste valori, se folosesc valorile zilei următoare în care sunt fixate.

▼M1

SECȚIUNEA 2

Regimuri speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile (Articolele 358-369k din Directiva 2006/112/CE)

Subsecțiunea 1

Definiții

Articolul 57a

În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele definiții:

1. „regimul non-UE” înseamnă regimul special pentru serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și de televiziune sau serviciile electronice prestate de persoane impozabile nestabilite în Comunitate, prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 2 din Directiva 2006/112/CE;

2. „regimul UE” înseamnă regimul special pentru serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și de televiziune sau serviciile electronice prestate de persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar care nu sunt stabilite în statul membru de consum, prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE;

3. „regimuri speciale” înseamnă „regimul non-UE” și/sau „regimul UE”, în funcție de context;

4. „persoană impozabilă” înseamnă o persoană impozabilă nestabilită în Comunitate, astfel cum este definită la articolul 358a punctul 1 din Directiva 2006/112/CE, sau o persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum, astfel cum este definită la articolul 369a primul paragraf punctul 1 din directiva respectivă.

Subsecțiunea 2

Aplicarea regimului UE

Articolul 57b

Dacă persoana impozabilă care utilizează regimul UE și-a stabilit sediul activității economice în Comunitate, statul membru în care și-a stabilit sediul activității economice este stat membru de identificare.

Dacă persoana impozabilă care utilizează regimul UE și-a stabilit sediul activității economice în afara Comunității, însă are mai multe sedii fixe în Comunitate, poate alege orice stat membru în care are un sediu fix ca stat membru de identificare, în conformitate cu articolul 369a alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE.

▼M1

Subsecțiunea 3

Domeniul de aplicare al regimului UE

Articolul 57c

Regimul UE nu se aplică în cazul serviciilor de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune sau al serviciilor electronice prestate într-un stat membru în care persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice sau are un sediu fix. Prestarea serviciilor respective se declară la autoritățile fiscale competente din statul membru respectiv, în declarația de TVA prevăzută la articolul 250 din Directiva 2006/112/CE.

Subsecțiunea 4

Identificare

Articolul 57d

Atunci când o persoană impozabilă informează statul membru de identificare că intenționează să utilizeze unul dintre regimurile speciale, regimul special respectiv se aplică începând cu prima zi a trimestrului calendaristic următor

Cu toate acestea, în cazul în care prima prestare de servicii care poate face obiectul aplicării regimului special este efectuată înainte de data menționată la primul paragraf, regimul special se aplică începând cu data primei prestări respective, cu condiția ca persoana impozabilă să informeze statul membru de identificare cu privire la începerea activităților sale care pot face obiectul regimului special, nu mai târziu de cea de-a zecea zi a lunii ulterioare primei prestări respective.

Articolul 57e

Statul membru de identificare înregistrează persoana impozabilă care utilizează regimul UE cu ajutorul codului său de înregistrare în scopuri de TVA, conform dispozițiilor articolelor 214 și 215 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 57f

(1) În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează regimul UE nu mai îndeplinește condițiile din definiția prevăzută la articolul 369a alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2006/112/CE, statul membru în care a fost înregistrată nu mai este statul membru de identificare. În cazul în care persoana impozabilă respectivă îndeplinește mai departe condițiile pentru utilizarea regimului special respectiv, pentru a-l putea folosi în continuare, indică drept nou stat membru de identificare statul membru în care și-a stabilit sediul activității economice sau, dacă nu și-a stabilit activitatea economică în Comunitate, menționează un stat membru în care are un sediu fix.

(2) În cazul în care se schimbă statul membru de identificare în conformitate cu alineatul (1), schimbarea respectivă se aplică începând cu data la care persoana impozabilă încetează să aibă sediul activității economice sau un sediu fix în statul membru care a fost indicat anterior ca stat membru de identificare.

▼M1

Articolul 57g

O persoană impozabilă care utilizează unul dintre regimurile speciale poate înceta utilizarea regimului special respectiv indiferent dacă prestează în continuare servicii care pot fi eligibile pentru regimul special respectiv. Persoana impozabilă informează statul membru de identificare cu cel puțin 15 zile înainte de sfârșitul trimestrului calendaristic anterior celui în care intenționează să înceteze utilizarea regimului. Încetarea devine efectivă începând cu prima zi a trimestrului calendaristic următor.

Obligațiile privind TVA aferente prestărilor de servicii de telecomunicații, de servicii de radiodifuziune și de televiziune sau de servicii electronice care rezultă după data la care încetarea a devenit efectivă sunt îndeplinite direct către autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză.

Dacă o persoană impozabilă încetează să mai utilizeze un regim special conform primului paragraf, aceasta este exclusă de la utilizarea regimului respectiv în orice stat membru timp de două trimestre calendaristice de la data încetării.

Subsecțiunea 5

Obligații de raportare

Articolul 57h

(1) Nu mai târziu de cea de-a zecea zi a lunii următoare, persoana impozabilă înștiințează pe cale electronică statul membru de identificare cu privire la:

— încetarea activităților sale reglementate de unul dintre regimurile speciale;

— orice modificare a activităților sale reglementate de unul dintre regimurile speciale, în urma căreia nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru utilizarea regimului special respectiv; și

— orice modificare a informațiilor furnizate anterior statului membru de identificare.

(2) În cazul în care se schimbă statul membru de identificare în conformitate cu articolul 57f, persoana impozabilă informează ambele state membre implicate cu privire la schimbare nu mai târziu de cea de-a zecea zi a lunii următoare schimbării sediului. Aceasta furnizează noului stat membru de identificare detaliile de înregistrare, astfel cum sunt solicitate atunci când o persoană impozabilă utilizează un regim special pentru prima dată.

Subsecțiunea 6

Excludere

Articolul 58

Dacă cel puțin unul dintre criteriile de excludere stabilite la articolul 363 sau la articolul 369e din Directiva 2006/112/CE se aplică unei persoane

▼M1

impozabile care utilizează unul dintre regimurile speciale, statul membru de identificare exclude persoana impozabilă în cauză de la regimul respectiv.

Numai statul membru de identificare poate exclude o persoană impozabilă de la utilizarea unuia dintre regimurile speciale.

Statul membru de identificare își bazează decizia de excludere pe orice informație disponibilă, inclusiv pe informațiile furnizate de oricare alt stat membru.

Excluderea devine efectivă începând cu prima zi a trimestrului calendaristic care urmează datei la care decizia de excludere se transmite pe cale electronică persoanei impozabile.

Cu toate acestea, dacă excluderea este cauzată de o schimbare a sediului activității economice sau a sediului fix, excluderea devine efectivă începând cu data schimbării în cauză.

Articolul 58a

În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează un regim special nu a prestat, în niciun stat membru de consum, servicii acoperite de regimul respectiv, pentru o perioadă de opt trimestre calendaristice consecutive, se prezumă că aceasta și-a încetat activitățile impozabile în sensul articolului 363 litera (b) sau al articolului 369e litera (b) din Directiva 2006/112/CE. Această încetare nu împiedică persoana respectivă să utilizeze un regim special în cazul în care își reia activitățile acoperite de oricare dintre regimuri.

Articolul 58b

(1) Dacă o persoană impozabilă este exclusă de la unul din regimurile speciale din cauza nerespectării repetate a regulilor aferente regimului respectiv, persoana impozabilă în cauză rămâne exclusă de la utilizarea oricăruia dintre cele două regimuri în orice stat membru timp de opt trimestre calendaristice care urmează după trimestrul calendaristic în care persoana impozabilă a fost exclusă.

(2) Se consideră că o persoană impozabilă nu a respectat în mod repetat regulile aferente unuia din regimurile speciale, în sensul articolului 363 litera (d) sau al articolului 369e litera (d) din Directiva 2006/112/CE, în cel puțin următoarele cazuri:

(a) dacă notificările în temeiul articolului 60a au fost emise către aceasta de către statul membru de identificare pentru trei trimestre calendaristice imediat precedente, și declarația de TVA nu a fost depusă pentru fiecare din trimestrele respective în termen de zece zile de la emiterea notificării;

(b) dacă notificările în temeiul articolului 63a au fost emise către aceasta de către statul membru de identificare pentru trei trimestre calendaristice imediat precedente, iar persoana impozabilă nu a achitat suma integrală declarată cu titlu de TVA pentru fiecare din trimestrele respective, în termen de zece zile de la emiterea notificării, cu excepția cazului în care suma rămasă neachitată este mai mică de 100 EUR pentru fiecare trimestru calendaristic;

▼M1

(c) dacă în urma unei solicitări din partea statului membru de identificare sau a statului membru de consum și la o lună după o notificare ulterioară din partea statului membru de identificare, persoana nu a pus la dispoziție pe cale electronică registrele prevăzute la articolele 369 și 369k din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 58c

Persoana impozabilă care este exclusă de la unul din regimurile speciale își îndeplinește toate obligațiile privind TVA aferente prestărilor de servicii de telecomunicații, de servicii de radiodifuziune și de televiziune sau de servicii electronice care rezultă după data la care excluderea a devenit efectivă, direct către autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză.

Subsecțiunea 7

Declarația de TVA

Articolul 59

(1) Orice perioadă de declarare în sensul articolului 364 sau al articolului 369f din Directiva 2006/112/CE este o perioadă de declarare separată.

(2) Dacă, în conformitate cu articolul 57d al doilea paragraf, se aplică un regim special de la data primei prestări, persoana impozabilă depune o declarație de TVA separată pentru trimestrul calendaristic în care a avut loc prima prestare.

(3) Dacă o persoană impozabilă a fost înregistrată în cadrul fiecăruia dintre regimurile speciale în cursul unei perioade de declarare, aceasta depune declarațiile de TVA și efectuează plățile aferente în statul membru de identificare pentru fiecare regim în raport cu prestările efectuate și cu perioadele acoperite de regimul respectiv.

(4) Dacă schimbarea statului membru de identificare în temeiul articolului 57f are loc după prima zi a trimestrului calendaristic în cauză, persoana impozabilă depune declarațiile de TVA și efectuează plățile aferente atât în statul membru de identificare inițial, cât și în noul stat membru de identificare, acoperind prestările efectuate în perioadele respective în care statele membre au fost stat membru de identificare.

Articolul 59a

În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează un regim special nu prestează servicii în cadrul regimului special în niciun stat membru de consum în cursul unei perioade de declarare, aceasta trebuie să depună o declarație de TVA în care să indice că nu au avut loc prestări de servicii în cursul perioadei respective (declarație de TVA „zero”).

▼M1

Articolul 60

Sumele din declarațiile de TVA întocmite în cadrul regimurilor speciale nu se rotunjesc în plus sau în minus la cel mai apropiat număr întreg. Trebuie raportată și plătită valoarea exactă a TVA.

Articolul 60a

Statul membru de identificare notifică prin mijloace electronice persoanele impozabile care nu au depus o declarație de TVA în conformitate cu articolul 364 sau cu articolul 369f din Directiva 2006/112/CE cu privire la obligația lor de a depune declarația respectivă. Statul membru de identificare emite notificarea în cea de-a zecea zi de la data la care ar fi trebuit depusă declarația și informează celelalte state membre prin mijloace electronice că a fost emisă o notificare.

Orice notificare ulterioară și măsurile luate în vederea stabilirii și a colectării TVA intră în responsabilitatea statului membru de consum în cauză.

În pofida oricăror notificări emise și a oricăror măsuri luate de către statul membru de consum, persoana impozabilă depune declarația de TVA în statul membru de identificare.

Articolul 61

(1) Cifrele înscrise într-o declarație de TVA, după depunerea acesteia, pot fi modificate numai prin intermediul unor modificări ale declarației în cauză și nu prin ajustări aduse unei declarații ulterioare.

(2) Modificările menționate la alineatul (1) se transmit pe cale electronică statului membru de identificare în decursul a trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială.

Cu toate acestea, nu se aduce atingere normelor statului membru de consum referitoare la evaluări și modificări.

Articolul 61a

Dacă o persoană impozabilă:

(a) încetează să utilizeze unul dintre regimurile speciale;

(b) este exclusă din unul dintre regimurile speciale; sau

(c) își schimbă statul membru de identificare, în conformitate cu articolul 57f,

persoana respectivă depune declarația finală de TVA și plata aferentă, precum și eventualele rectificări la declarațiile anterioare sau declarațiile anterioare depuse cu întârziere și plățile aferente, la statul membru care a fost statul membru de identificare în momentul încetării, al excluderii sau al schimbării.

▼M1

Subsecțiunea 8

Monedă

Articolul 61b

Dacă un stat membru de identificare a cărui monedă nu este euro decide că declarațiile de TVA trebuie întocmite în moneda sa națională, această decizie se aplică declarațiilor de TVA ale tuturor persoanelor impozabile care utilizează regimurile speciale.

Subsecțiunea 9

Plăți

Articolul 62

Fără a aduce atingere articolului 63a paragraful al treilea și articolului 63b, persoana impozabilă efectuează orice plată către statul membru de identificare.

Sumele plătite cu titlu de TVA de către persoana impozabilă în temeiul articolului 367 sau al articolului 369i din Directiva 2006/112/CE sunt asociate în mod specific declarației de TVA depuse în temeiul articolului 364 sau al articolului 369f din directiva respectivă. Orice ajustare ulterioară a sumelor plătite poate fi efectuată de către persoana impozabilă numai cu referire la declarația în cauză și nu poate fi alocată altei declarații sau efectuată prin ajustarea unei declarații ulterioare. Fiecare plată trebuie să specifice numărul de referință al declarației la care se raportează.

Articolul 63

Un stat membru de identificare care primește o plată mai mare decât cea rezultată din declarația de TVA depusă în temeiul articolului 364 sau al articolului 369f din Directiva 2006/112/CE rambursează suma plătită în exces direct persoanei impozabile în cauză.

În cazul în care un stat membru de identificare a primit o sumă pentru o declarație de TVA despre care s-a constatat ulterior că este incorectă, iar statul membru în cauză a distribuit deja această sumă statelor membre de consum, respectivele state membre de consum rambursează direct persoanei impozabile orice sumă plătită în exces, fiecare achitând partea care îi revine.

Cu toate acestea, dacă plățile în exces se referă la perioadele anterioare și inclusiv la ultima perioadă de declarare din 2018, statul membru de identificare rambursează cuantumul relevant al părții care corespunde sumei reținute în conformitate cu articolul 46 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 904/2010, iar statul membru de consum rambursează plata în exces mai puțin suma care este rambursată de statul membru de identificare.

Statele membre de consum comunică statului membru de identificare, prin mijloace electronice, suma rambursărilor în cauză.

▼M1

Articolul 63a

În cazul în care persoana impozabilă depune o declarație de TVA, în conformitate cu articolul 364 sau articolul 369f din Directiva 2006/112/CE, dar nu efectuează nicio plată sau plata efectuată este inferioară celei rezultate din declarație, statul membru de identificare notifică persoana impozabilă, prin mijloace electronice, în cea de-a zecea zi care urmează datei la care ar fi trebuit cel mai târziu efectuată plata în conformitate cu articolul 367 sau cu articolul 369i din Directiva 2006/112/CE, cu privire la orice sumă restantă datorată cu titlu de TVA.

Statul membru de identificare informează prin mijloace electronice statele membre de consum cu privire la transmiterea notificării.

Orice notificări ulterioare și măsuri luate în vederea colectării TVA intră în responsabilitatea statului membru de consum în cauză. Dacă astfel de notificări ulterioare au fost emise de către un stat membru de consum, valoarea TVA corespunzătoare este achitată respectivului stat membru.

Statul membru de consum informează, prin mijloace electronice, statul membru de identificare cu privire la emiterea notificării.

Articolul 63b

În cazul în care declarația de TVA nu este depusă sau este depusă cu întârziere sau este incompletă ori incorectă, sau în cazul în care plata TVA se efectuează cu întârziere, orice dobândă, penalități sau alte taxe se calculează și se stabilesc de către statul membru de consum. Persoana impozabilă achită contravaloarea unor astfel de dobânzi, penalități sau orice alte taxe direct statului membru de consum.

Subsecțiunea 10

Registre

Articolul 63c

(1) Pentru a fi considerate suficient de detaliate în sensul articolelor 369 și 369k din Directiva 2006/112/CE, registrele ținute de persoana impozabilă trebuie să conțină următoarele informații:

(a) statul membru de consum în care este prestat serviciul;

(b) tipul de serviciu prestat;

(c) data prestării serviciului;

(d) baza de impozitare cu indicarea monedei utilizate;

(e) orice creștere sau reducere ulterioară a bazei de impozitare;

(f) cota de TVA aplicată;

▼M1

(g) valoarea TVA de plată cu indicarea monedei utilizate;

(h) data și suma plăților primite;

(i) orice plată în avans primită înainte de prestarea serviciului;

(j) dacă se emite o factură, informațiile cuprinse în factură;

(k) numele clientului, dacă persoana impozabilă deține această informație;

(l) informațiile utilizate pentru a determina locul în care clientul este stabilit sau în care își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt înregistrate de către persoana impozabilă în așa fel încât să poată fi puse la dispoziție prin mijloace electronice fără întârziere și pentru fiecare serviciu prestat.

▼B

CAPITOLUL XII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 64

Regulamentul (CE) nr. 1777/2005 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa IV.

Articolul 65

Prezentul regulament intră în vigoare în cea de-a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică de la 1 iulie 2011.

Cu toate acestea:

— articolul 3 litera (a), articolul 11 alineatul (2) litera (b), articolul 23 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) se aplică de la 1 ianuarie 2013.

— articolul 3 litera (b) se aplică de la 1 ianuarie 2015.

— articolul 11 alineatul (2) litera (c) se aplică până la 31 decembrie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Articolul 7 din prezentul regulament

1. Punctul 1 din anexa II la Directiva 2006/112/CE:

   (a) găzduirea de site-uri și pagini web;

   (b) întreținerea automată a programelor, online și la distanță;

   (c) administrarea de sisteme la distanță;

   (d) stocarea de date online, atunci când anumite date sunt stocate și extrase prin mijloace electronice;

   (e) furnizarea online de spațiu pe disc, la cerere.

2. Punctul 2 din anexa II la Directiva 2006/112/CE:

   (a) accesarea sau descărcarea de software-uri (inclusiv programe de achiziții/contabilitate și software antivirus) și actualizarea acestora;

   (b) software-uri de blocare a bannerelor publicitare, cunoscute și sub denumirea de bannerblockers;

   (c) drivere pentru descărcare, precum software-uri care creează interfețe între calculator și echipamentele periferice (precum imprimantele);

   (d) instalarea automată online de filtre pe site-uri web;

   (e) instalarea automată online de firewalls.

3. Punctul 3 din anexa II la Directiva 2006/112/CE:

   (a) accesarea sau descărcarea de teme pentru spațiul de lucru (desktop);

   (b) accesarea sau descărcarea de imagini fotografice sau pictoriale sau de economizoare de ecran (screensavers);

   (c) conținutul digitalizat al cărților și al altor publicații electronice;

   (d) abonamente la ziare și reviste online;

   (e) jurnale pe internet (weblogs) și statistici de frecventare a site-urilor web;

   (f) știri, informații rutiere și buletine meteorologice online;

   (g) informații online generate automat de un software din date specifice introduse de către client, precum date juridice și financiare (în special date precum cotațiile burselor de valori actualizate continuu, în timp real);

   (h) furnizarea de spațiu publicitar, inclusiv bannere publicitare pe un site/o pagină web;

   (i) folosirea motoarelor de căutare și a directoarelor de internet.

4. Punctul 4 din anexa II la Directiva 2006/112/CE:

   (a) accesarea sau descărcarea de muzică pe calculator și pe telefonul mobil;

   (b) accesarea sau descărcarea de teme muzicale, extrase, tonuri de apel sau alte sunete;

▼B

(c) accesarea sau descărcarea de filme;

(d) descărcarea de jocuri pe calculator și pe telefonul mobil;

(e) accesarea de jocuri automate online care depind de internet sau de alte rețele electronice similare, în care jucătorii se află la o distanță geografică;

▼M2

(f) recepția de programe de radio sau televiziune distribuite printr-o rețea de radio sau de televiziune, internet sau o rețea electronică similară, pentru ascultarea sau vizionarea de programe la momentul ales de utilizator și la cererea individuală a acestuia, pe baza unui catalog de programe selectate de furnizorul de servicii media, cum ar fi canale de televiziune sau conținut video la cerere;

(g) recepția de programe de radio sau de televiziune distribuite prin internet sau o rețea electronică similară (IP streaming), cu excepția cazului în care acestea sunt transmise simultan cu transmisia sau retransmisia printr-o rețea de radiodifuziune sau televiziune;

(h) furnizarea de conținut audio și audiovizual transmis prin rețele de comunicații, care nu este furnizat de către un furnizor de servicii media și sub responsabilitatea editorială a acestuia;

(i) furnizarea ulterioară a producției audio și audiovizuale a unui furnizor de servicii media prin rețele de comunicații de către o altă persoană decât furnizorul de servicii media.

▼B

5. Punctul 5 din anexa II la Directiva 2006/112/CE:

(a) învățământ automat la distanță a cărui funcționare depinde de internet sau de o rețea electronică similară și a cărui furnizare necesită o intervenție umană limitată sau nulă, inclusiv clase virtuale, cu excepția cazurilor în care internetul sau o rețea electronică similară este folosită numai ca instrument de comunicare între profesor și student;

(b) caiete de exerciții completate de elevi online și notate automat, fără intervenție umană.

▼B

ANEXA II

Articolul 51 din prezentul regulament

UNIUNEA EUROPEANĂ

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE TVA ȘI/SAU ACCIZE (*)
(Directiva 2006/112/CE – articolul 151 – și Directiva 2008/118/CE – articolul 13)

Seria nr. (opțional):

1. **ORGANISMUL/PERSOANA ELIGIBILĂ**

Denumirea/numele

Strada și numărul

Cod poștal, localitatea

Statul membru (gazdă)

2. **AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU A ȘTAMPILA (nume, adresă și număr de telefon)**

3. **DECLARAȚIA ORGANISMULUI SAU A PERSOANEI ELIGIBILE**

Organismul sau persoana eligibilă ([1]) declară prin prezenta

(a) că bunurile și/sau serviciile enumerate în rubrica 5 sunt destinate ([2])

☐ uzului oficial al

- ☐ unei misiuni diplomatice străine
- ☐ unei reprezentanțe consulare străine
- ☐ unui organism european care face obiectul protocolului privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene
- ☐ unei organizații internaționale
- ☐ forțelor armate ale unui stat care este parte la Tratatul Nord Atlantic (forțe NATO)
- ☐ forțelor armate ale Regatului Unit staționate în insula Cipru

☐ uzului personal al

- ☐ unui membru al unei misiuni diplomatice străine
- ☐ unui membru al unei reprezentanțe consulare străine
- ☐ unui membru al personalului unei organizații internaționale

(denumirea instituției) (a se vedea rubrica 4)

(b) că bunurile și/sau serviciile descrise în rubrica 5 respectă condițiile și limitele aplicabile scutirii în statul membru gazdă menționat la rubrica 1 și

(c) că informațiile de mai sus sunt furnizate cu bună-credință.

Organismul sau persoana eligibilă se obligă prin prezenta să achite statului membru din care au fost expediate bunurile ori din care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile valoarea TVA și sau a accizelor care s-ar datora în cazul în care bunurile și/sau serviciile nu ar respecta condițiile pentru aplicarea scutirii sau în cazul în care acestea nu ar fi utilizate în maniera indicată.

Numele și calitatea semnatarului

Localitatea, data — Semnătura

4. **ȘTAMPILA ORGANISMULUI (în cazul scutirii pentru uz personal)**

Localitatea, data		Numele și calitatea semnatarului
	Ștampila	Semnătura

▼B

5. DESCRIEREA BUNURILOR ȘI/SAU A SERVICIILOR PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE LA PLATA TVA ȘI/SAU A ACCIZELOR

A. Informații privind furnizorul/prestatorul/antrepozitarul autorizat

1. Numele și adresa

2. Statul membru

3. Codul de înregistrare în scopuri de TVA/Codul de accize sau codul de înregistrare fiscală

B. Informații privind bunurile și/sau serviciile

Nr.	Descrierea detaliată a bunurilor și/sau a serviciilor (3) (sau trimiterea la formularul de comandă anexat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără TVA și accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
		Valoarea totală			

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ A STATULUI MEMBRU GAZDĂ

Expedierea/livrarea de bunuri și/sau prestarea de servicii descrisă în rubrica 5 respectă:

☐ în totalitate ☐ până la cantitatea de (numărul) (4)

condițiile de scutire de TVA și/sau de accize

Numele și calitatea semnatarului

Locul, data Ștampila Semnătura

7. PERMISIUNEA DE A SE DISPENSA DE ȘTAMPILA PREVĂZUTĂ LA RUBRICA 6 (numai în cazul scutirii pentru uz oficial)

Prin documentul nr.:

Din data:

Organismului eligibil pentru scutire

I se acordă dispensă din partea:

Autorității competente din statul membru gazdă:

În ceea ce privește obligația de a obține ștampila prevăzută la rubrica 6:

Numele și calitatea semnatarului

Localitatea, data Ștampila Semnătura

(*) A se bifa mențiunea inutilă.
(1) A se bifa mențiunea inutilă.
(2) A se marca cu un X rubrica potrivită.
(3) A se bara spațiul neutilizat. Această obligație se aplică și dacă se anexează formulare de comandă.
(4) În rubrica 5 sau din formularul de comandă anexat se barează bunurile și/sau serviciile neeligibile.

▼B

Note explicative

1. Acest certificat servește furnizorului/prestatorului și/sau antrepozitarului autorizat drept document justificativ pentru scutirea de la plata taxei a livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii sau a expedierilor de bunuri destinate organismelor/persoanelor eligibile menționate la articolul 151 din Directiva 2006/112/CE și la articolul 13 din Directiva 2008/118/CE. În consecință, se întocmește un certificat pentru fiecare furnizor/prestator/antrepozitar. În plus, furnizorul/prestatorul/antrepozitarul are obligația de a păstra prezentul certificat în evidențele sale, în conformitate cu prevederile legale aplicabile în statul său membru.

2. (a) Specificațiile generale cu privire la hârtia care trebuie utilizată sunt cele prevăzute în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* C 164, 1.7.1989, p. 3.

   Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele și să aibă dimensiunea de 210 mm pe 297 mm, cu o toleranță maximă de 5 mm în minus sau de 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.

   În cazul unei scutiri de accize certificatul de scutire se întocmește în două exemplare:

   — un exemplar se păstrează de către expeditor;

   — un exemplar se atașează circulației produsului supus accizei.

   (b) Orice spațiu neutilizat din rubrica 5.B se barează astfel încât să nu fie posibile adăugiri.

   (c) Documentul trebuie completat lizibil și într-o manieră care să nu permită ștergerea datelor. Nu sunt permise ștersături sau corecturi. Documentul se completează într-o limbă recunoscută de statul membru gazdă.

   (d) Dacă descrierea bunurilor și/sau a serviciilor (rubrica 5.B din certificat) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât limba recunoscută de statul membru gazdă, organismul/persoana eligibilă trebuie să atașeze o traducere.

   (e) Pe de altă parte, dacă certificatul este întocmit într-o altă limbă decât limba recunoscută de statul membru al furnizorului/prestatorului/antrepozitarului, organismul/persoana eligibilă trebuie să atașeze o traducere a informațiilor cu privire la bunurile și serviciile din rubrica 5.B.

   (f) Limbă recunoscută înseamnă una dintre limbile utilizate oficial în statul membru sau orice altă limbă oficială din Uniune pe care statul membru o declară ca fiind utilizabilă în acest scop.

3. Prin declarația din rubrica 3 din certificat, organismul/persoana eligibilă furnizează informațiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.

4. Prin declarația din rubrica 4 din certificat, organismul confirmă detaliile din rubricile 1 și 3(a) din document și certifică faptul că persoana eligibilă face parte din personalul instituției.

▼B

5. (a) Trimiterea la formularul de comandă (rubrica 5.B din certificat) trebuie să conțină cel puțin data și numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conțină toate elementele care figurează în rubrica 5 din certificat. Dacă certificatul trebuie ștampilat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, se ștampilează și formularul de comandă.

   (b) Indicarea codului de accize definit la articolul 22 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 al Consiliului din 16 noiembrie 2004 privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor este opțională; indicarea codului de înregistrare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală este obligatorie.

   (c) Moneda se indică folosind un cod din trei litere, în conformitate cu standardul internațional ISO 4217 stabilit de Organizația Internațională de Standardizare ([1]).

6. Declarația de mai sus a organismului/persoanei eligibile se autentifică la rubrica 6 prin ștampila autorității competente din statul membru gazdă. Autoritatea respectivă poate condiționa aprobarea de acordul unei alte autorități din statul său membru. Obținerea acestui acord este obligația autorității fiscale competente.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa organismul eligibil de obligația de a solicita ștampila în cazul scutirii pentru uz oficial. Organismul eligibil menționează această dispensă la rubrica 7 din certificat.

([1]) Exemple, cu titlu informativ, de coduri de monede utilizate în prezent: EUR (euro), BGN (leva bulgară), CZK (coroană cehă), DKK (coroană daneză), GBP (liră sterlină), HUF (forint maghiar), LTL (litas lituanian), PLN (zlot polonez), RON (leu românesc), SEK (coroană suedeză), USD (dolar american).

▼B

ANEXA III

Articolul 56 din prezentul regulament

Unitate	Greutăți comercializate
Kg	12,5/1
Gram	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Uncie (1 oz = 31,1035 g)	100/10/5/1/$^{1}/_{2}$/$^{1}/_{4}$
Tael (1 tael = 1,193 oz.) ([1])	10/5/1
Tola (10 tola = 3,75 oz.) ([2])	10

([1]) Tael = unitate de greutate tradițională chinezească. Titlul nominal al unei bare tael din Hong Kong este 990, iar în Taiwan barele de 5 și 10 taeli pot avea un titlu de 999,9.
([2]) Tola = unitate de greutate tradițională indiană pentru aur. Bara cu cea mai folosită dimensiune este cea de 10 tola, cu titlu de 999.

▼B

ANEXA IV

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 1777/2005	Prezentul regulament
Capitolul I	Capitolul I
Articolul 1	Articolul 1
Capitolul II	Capitolele III și IV
Capitolul II secțiunea 1	Capitolul III
Articolul 2	Articolul 5
Capitolul II secțiunea 2	Capitolul IV
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 9
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 8
Capitolul III	Capitolul V
Capitolul III secțiunea 1	Capitolul V secțiunea 4
Articolul 4	Articolul 28
Capitolul III secțiunea 2	Capitolul V secțiunea 4
Articolul 5	Articolul 34
Articolul 6	Articolele 29 și 41
Articolul 7	Articolul 26
Articolul 8	Articolul 27
Articolul 9	Articolul 30
Articolul 10	Articolul 38 alineatul (2) literele (b) și (c)
Articolul 11 alineatele (1)-(2)	Articolul 7 alineatele (1) și (2)
Articolul 12	Articolul 7 alineatul (3)
Capitolul IV	Capitolul VI
Articolul 13	Articolul 42
Capitolul V	Capitolul VIII
Capitolul V secțiunea 1	Capitolul VIII secțiunea 1
Articolul 14	Articolul 44
Articolul 15	Articolul 45
Capitolul V secțiunea 2	Capitolul VIII secțiunea 4
Articolul 16	Articolul 47

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1777/2005	Prezentul regulament
Articolul 17	Articolul 48
Capitolul VI	Capitolul IX
Articolul 18	Articolul 52
Capitolul VII	Capitolul XI
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 56
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 57
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 58
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 62
Articolul 20 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 59
Articolul 20 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 60
Articolul 20 alineatul (3) al treilea paragraf	Articolul 63
Articolul 20 alineatul (4)	Articolul 61
Capitolul VIII	Capitolul V secțiunea 3
Articolul 21	Articolul 16
Articolul 22	Articolul 14
Capitolul IX	Capitolul XII
Articolul 23	Articolul 65
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa III